

การศึกษาภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในชุมชนอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

จิรวรรณ ประกอบดี¹, สมบัติ อัมระภา²,

¹คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150

²สถาบันวิจัยวลัยรุกขเวช มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย มหาสารคาม 44150

จิรวรรณ ประกอบดี และสมบัติ อัมระภา. (2566). การศึกษาภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ. วารสารวิทยาการสิ่งแวดล้อมไทย ปีที่ 6(5), 2566 : 116 – 125.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ ในชุมชน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อศึกษาชนิดของพรรณไม้ที่นำมาทำไม้ดัดและไม้ประดับ ในชุมชนอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ชาวบ้านแซ่ หมู่ที่ 5 ตำบลฝักบัว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิจำนวนทั้งสิ้น 19 คน ซึ่งมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการทำไม้ดัดและไม้ประดับ และสมัครใจร่วมกิจกรรมเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการศึกษาพบว่า องค์ความรู้และภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ ในชุมชน อำเภอกุฉินารายณ์จังหวัดชัยภูมิ มีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน โดยได้รับแรงบันดาลใจ จากการถ่ายทอดของบรรพบุรุษจำนวน 7 คน และจากศึกษาค้นคว้า จากตำรา ประสบการณ์ และความสนใจ จำนวน 12 คน และชนิดของพรรณไม้ที่นำมาใช้ในการทำไม้ดัดและไม้ประดับ พบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 52 ชนิด แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ ไม้ธรรมชาติ 4 ชนิด ไม้ดัดบวช 7 ชนิด ไม้ตัดจุก 4 ชนิด ไม้ดัดพุ่ม 5 ชนิด ไม้บอนไซ 24 ชนิดและไม้เสียบยอด 5 ชนิด

คำสำคัญ : ภูมิปัญญา ไม้ดัด ไม้ดอก ไม้ประดับ

**The study of the wisdom of making wrought wood and ornamental plants for
environmental conservation in communities, Phu Khiao District,
Chaiyaphum Province**

Jirawan Prakobdee¹, Sombat Appamaraka²

¹ Faculty of Environment and Resource Studies, Mahasarakham University
Kham Riang Sub-district, Kantharawichai District, Maha Sarakham province 44150

² Walairukhavej Botanical Research Institute, Mahasarakham University
Kham Riang Sub-District, Kantharawichai District, Maha Sarakham Province 44150

Jirawan Prakobdee and Sombat Appamaraka. (2023). A study of the wisdom of making wrought wood and ornamental plants for environmental conservation in communities, Phu Khiao District, Chaiyaphum Province. Thai Journal of Environmental Studies Vol. 6(5), 2023: 116 – 125.

Abstract

This research aimed to study and collect knowledge, and wisdom in formation on making wrought wood and ornamental plants in the community, in Phu Khiao district, Chaiyaphum province and to study the types of plants used to make wrought wood and ornamental plants in the community. The sample used in the study were 19 wrought woodworkers and ornamental planters in Ban Khae, Moo. 5, Phak Pang sub-district, Phu Khiao district, Chaiyaphum province selected by purposive sampling. The instruments used to collect data were structured interview forms on the wisdom of wrought wood and ornamental plants to conserve the environment in the community. The statistics used in data analyzed by a frequency a mean and a standard deviation, a mean and a standard deviation. The results of the research showed that knowledge and wisdom of making wrought wood and ornamental plants in total 19 people with of 7 people and by the study or textbooks, experiences and interests of 12 people. There were 52 species of the types of plants used to make wrought wood and ornamental plants were divided into 6 characteristics, in 4 types of natural wood 7 types of cut plants, 4 types of corkscrews, 5 types of shrubbery, 24 types of bonsai trees, and 5 types of skewers.

Keywords : Wisdom, wroughtwood Flowering Plants, Ornamental Plant

1. บทนำ

ปัจจุบันสภาพสังคมมีการแข่งขันกันรุนแรงในด้านเศรษฐกิจสังคม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่จากสังคมชนบทเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีทั้งคอมพิวเตอร์และระบบดิจิทัลโดยเฉพาะภาวะด้านเศรษฐกิจมีการซื้อขายผ่านระบบออนไลน์กันมากขึ้น ทั้งอาหาร สมุนไพร พืชผักต่างๆ รวมถึงไม้ดอกไม้ประดับได้รับความนิยมมากขึ้น ตามลำดับ เพื่อใช้ประกอบ ในการจัดตกแต่งสวน อาคารสำนักงานและที่อยู่อาศัย และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับประกอบ สภาพความเป็นอยู่ และความแออัดของคนในสังคมเมืองใหญ่ ยิ่งนับวันพื้นที่สีเขียวสดใสของไม้ดอกไม้ประดับสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจน้อยลงทุกวัน ประกอบกับผู้คนมีความต้องการที่จะแสวงหา ความเป็นธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการนำไม้ดอกไม้ประดับ พรรณไม้ต่างๆ มาใช้ตกแต่งบริเวณสถานที่พักอาศัยหรืออาคารสำนักงาน หรือการมอบต้นไม้ดอกไม้ประดับเป็นของขวัญในเทศกาลต่างๆ โดยเพิ่มมูลค่าการตกแต่ง มีความคิดสร้างสรรค์เข้าไปในงานฝีมือ ทำให้ได้ขายเฉพาะและร้านทั่วไปนอกจากนี้ ยังมีร้านค้าเฉพาะที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ก็ได้รับความนิยมมากขึ้นในสภาพสังคมปัจจุบัน

สถานที่จำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับปัจจุบันมีมากมายหลายที่ ทั้งที่เป็นร้านตลาดนัดสวนจตุจักรซึ่งประสบความสำเร็จด้วยการบริหารแบบใหม่ มีการประชาสัมพันธ์ให้ข่าวสาร ข้อมูล ความเคลื่อนไหวของตลาด การสร้างสาธารณูปโภค มีการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ซื้อและผู้ขายสินค้า ตลอดจนมีการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว เพราะมีถนนตัดผ่านหลายสาย ใกล้กับสถานีขนส่ง มีรถไฟฟ้าบีทีเอสและมีรถไฟฟ้าใต้ดินผ่านทำให้ประชาชน สามารถที่จะเดินทางมาจับจ่ายซื้อสินค้าต่างๆ ได้สะดวก ปัจจุบันตลาดนัดสวนจตุจักรมีผู้คนเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนแสนคนต่อสัปดาห์ มีเงินหมุนเวียนนับร้อยล้านบาทต่อเดือน ตลาดนัดเป็นแหล่งรวบรวม ผู้ซื้อผู้ขายที่ใหญ่

ที่สุดในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด อีกทั้งได้รับการส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในอนาคตมีแนวโน้มว่าตลาดนัดสวนจตุจักรจะเป็นแหล่งที่มีผู้ประกอบการค้าและผู้ซื้อสินค้าให้ความนิยมมากที่สุด (ปิยาภา มีแสง, 2548: 1)

พื้นที่ในอำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ เป็นพื้นที่มีการปลูกและจำหน่ายไม้ตะโกัดและไม้ประดับเป็นจำนวนมาก โดยใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น เฉพาะไม้ตัดเป็นต้นต้องการของท้องตลาดประกอบกับความนิยมของไม้ตัดเพิ่มมากขึ้น เนื่องมาจากวิถีการดำรงชีวิตของคนเปลี่ยนแปลงไป จากที่เคยมีที่พักอาศัยที่มีบริเวณและสามารถปลูกต้นไม้ดอกไม้ได้เปลี่ยนการอาศัยอยู่ในอาคารชุด หรือบ้านจัดสรรที่มีพื้นที่ก่อนข้างจำกัด อีกทั้งคนไทยยังได้นำเอาวัฒนธรรมของโลกตะวันตกเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวันหลายประการ การมอบดอกไม้สดให้แก่ผู้ที่ตนเคารพในโอกาสต่างๆ ส่งผลให้กระแสดตลาดไม้ดอกไม้ประดับเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวลง โดยสังเกตได้จากร้านจำหน่ายต้นไม้ที่เติบโตอย่างรวดเร็วในหลายๆ พื้นที่ในประเทศไทย โดยแต่ละร้านค้าที่จำหน่ายมีการขยายพื้นที่หน้าร้าน ตกแต่งหน้าร้านเรียกลูกค้า โดยนำต้นไม้ นานาชนิดมาจัดวาง สร้างเป็นสวนหย่อมขนาดเล็กๆ อย่างลงตัว เพื่อให้ลูกค้าสังเกตเห็น ก่อนตัดสินใจเลือกซื้อไปปลูกประดับเพิ่มสีสันและความสวยงามตามรูปแบบของแต่ละคน แต่อย่างไรก็ตาม ต้นไม้ที่จำหน่ายอยู่ตามร้านค้ามักไม่ได้ผลิตจากร้านค้าที่จำหน่ายโดยตรง ซึ่งผู้ขายจะใช้วิธีซื้อมาจากสวนที่ทำการผลิตเพื่อมาขายต่อให้กับลูกค้าอีกทอดหนึ่ง ซึ่งการดำเนินธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับนี้ มีการแข่งขันที่ไม่สูงมากนัก ขนาดตลาดไม่ใหญ่ซึ่งจุดขายของธุรกิจอยู่ที่ความแปลกใหม่ของพันธุ์ไม้ ดังนั้น ผู้ผลิตจึงต้องแสวงหาพันธุ์ไม้ใหม่ๆ หรือพัฒนาพันธุ์ไม้ที่มีอยู่เดิมเพื่อนำเสนอความแตกต่างให้แก่ตลาดไม้ดอกไม้ประดับ

ปัจจุบันตลาดไม้ดอกไม้ประดับเป็นตลาดแข่งขันสมบูรณ์ คือ ผู้แข่งขันสามารถแสวงหาและพัฒนาพันธุ์ไม้ตามกันได้ เมื่อมีผู้ผลิตจำนวนมาก ส่งผลให้ไม้ดอกไม้ประดับที่ทำการซื้อขายในตลาดเป็นไปตามวัตถุประสงค์อุปทานทางเศรษฐศาสตร์ คือ มีปริมาณมากขึ้น มีผลให้ราคาปรับตัวลดลง ทำให้ผู้ผลิตต้องเน้นความแตกต่างของสินค้าโดยการพัฒนาพันธุ์ไม้ในสวนของตน ติดตามข่าวสารความต้องการของผู้บริโภค และสภาพการแข่งขัน เพื่อที่จะสามารถปรับตัวให้ทันกับสภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป และทำให้ผู้ผลิตได้รับกำไรตามที่ต้องการ (จตุรารณ สุกุลทับ, 2558: 2)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความรู้ภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมถึงกลยุทธ์ การค้า ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ต้องการ เป็นผู้ประกอบการด้านไม้ดัดต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

2.2 เพื่อศึกษาชนิดของพรรณไม้ที่นำมาทำไม้ดัดและไม้ประดับในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

3. วิธีการดำเนินงาน

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ชาวบ้านแข้ม หมู่ที่ 5 ตำบลฝักบัว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 881 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ชาวบ้านแข้ม หมู่ที่ 5 ตำบลฝักบัว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งหมด 19 คน ซึ่งได้จากเข้ากิจกรรม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ได้แก่

1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

2) โทรศัพท์มือถือ

3) สมุดและปากกาที่ใช้ในการจดบันทึก

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิจากเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัย

2) สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด โดยมีประเด็นเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิโดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์ ดังนี้ การสืบทอดทางภูมิปัญญาองค์ความรู้ของไม้ดัดและไม้ประดับ วัตถุประสงค์ วิธีการทำไม้ดัดและไม้ประดับ

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิพย์ คำแร่

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาพร เสนาคุน

3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล แสนสุข

4) นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5) สร้างแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ดัดและไม้ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ โดยประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบมีส่วนร่วมระหว่างความสัมพันธของภูมิปัญญาการทำไม้

ตัดและไม่ประดับ เรื่องที่ได้รับการถ่ายทอด ด้วยวิธีการวัสดุอุปกรณ์และวิธีการทำไม้ตัดและไม่ประดับ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษา ข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำราในวารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาการทำไม้ตัดและไม่ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

3.4.2 ติดต่อประสานงานกับผู้นำชุมชนเพื่อขออนุญาตลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลบริบทชุมชน

3.4.3 ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ตัดและไม่ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ โดยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้รู้ในชุมชนในบ้านแซ่ ตำบลผักปัง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 19 พร้อมทั้งทำการจดบันทึกข้อมูล บันทึกเสียง และถ่ายภาพประกอบการดำเนินงาน

ภาพประกอบที่ 1.1 ลงพื้นที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการทำไม้ตัดและไม่ประดับ

3.4.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำไม้ตัดและไม่ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ที่ได้จากการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.5 สรุปผล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ โดยทำการจำแนกแยกออกเป็นประเด็นตามจุดมุ่งหมายงานวิจัย จากนั้นทำการตรวจสอบ ความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูลให้มีความครบถ้วน พร้อมการนำไปวิเคราะห์และ

สรุปผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง น่าเชื่อถือและเป็น การป้องกันความผิดพลาด ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบ

ความสอดคล้องของข้อมูล คือ การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.5.1 การตรวจสอบข้อมูล ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความถูกต้องโดยพิจารณาเวลาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งที่มาการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ชาวบ้านในบ้านแซ่ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 19 คน

3.5.2 การตรวจสอบด้านผู้วิจัย ตรวจสอบจากผู้วิจัยแต่ละคนโดยข้อมูลที่ถูกต้องสอดคล้องกันหรือไม่ ซึ่งในการวิจัยนี้ได้มีผู้วิจัยหลายคนในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งการสัมภาษณ์ การจดบันทึก และการบันทึกเสียง

3.5.3 การตรวจสอบด้านทฤษฎี ตรวจสอบแนวคิดทฤษฎีในการตีความข้อมูล

3.5.4 การตรวจสอบด้านการรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบเดียวกัน คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีการสังเกตควบคู่ไปกับการถ่ายภาพวัตถุอุปกรณ์ที่ใช้ในภูมิปัญญาการทำไม้ตัดและไม่ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมใน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

4. สรุปผล

4.1 บริบทของของคนทำไม้ตัดและไม่ประดับ

จากการศึกษาภูมิปัญญาการทำไม้ตัดและไม่ประดับ เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชนอำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ มีจำนวนทั้งหมด 19 คน

4.2 แรงบันดาลใจและการถ่ายทอดของคนทำไม้ตัดและไม่ประดับ

แรงบันดาลใจในการทำไม้ตัดและไม่ประดับแรงบันดาลใจในการทำไม้ตัดและไม่ประดับ จากการศึกษาพบว่า การสืบทอดจากบรรพบุรุษ มีการสืบทอดจากรุ่น

สู่รุ่น จนถึงปัจจุบัน จำนวน 7 คน รองลงมา คือ ศึกษา
ค้นคว้าจากตำราและประสบการณ์ จำนวน 12 คน

5. อภิปรายผล

การศึกษากฎมึปัญญากการทำไม้ตัดและไม้ประดับ
เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

5.1 องค์ความรู้และภูมิปัญญาการทำไม้ตัดและไม้ ประดับ ในชุมชน อำเภอภูเขียวจังหวัดชัยภูมิ

มีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน โดยมีแรงบันดาลใจ จาก
การถ่ายทอดของบรรพบุรุษจำนวน 7 คน และศึกษา
ค้นคว้า จากตำรา ประสบการณ์ และความสนใจ
จำนวน 12 คน

5.2 ชนิดของพรรณไม้ที่นำมาใช้ในการทำไม้ตัด และไม้ประดับ

พรรณไม้ที่นำมาใช้ในการทำไม้ตัดและไม้
ประดับ พบว่า มีจำนวน 52 ชนิด แบ่งออกเป็น 6
ลักษณะ ได้แก่ ไม้ธรรมชาติ 4 ชนิด ไม้ตัดบวช 7 ชนิด
ไม้ตัดจุก 4 ชนิด ไม้ตัดพุ่ม 5 ชนิด ไม้บอนไซ 24 ชนิด
ไม้เสียบยอด 5 ชนิด

5.3 ผลการศึกษาข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญา การทำไม้ตัดและไม้ประดับ ในชุมชน อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

จากการศึกษาข้อมูลองค์ความรู้และภูมิปัญญา
การทำไม้ตัดและไม้ประดับ ในชุมชน อำเภอภูเขียว
จังหวัดชัยภูมิ มีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน โดยมีแรงบันดาลใจ
จากการถ่ายทอดของบรรพบุรุษจำนวน 7 คน และ
ศึกษาค้นคว้า จากตำรา ประสบการณ์ และความสนใจ
จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของประเวศ วะศรี
(2560: 120) กล่าวว่า ภูมิปัญญา หมายถึง ปัจจุบัน
เมืองไทยเราได้กลายเป็นประเทศเปิดที่รับเอาความรู้
และเทคโนโลยีของต่างชาติเข้ามาอย่างมากมาย ทำให้
ไทยกลายเป็นประเทศที่มีความเจริญทางด้าน
เทคโนโลยี จากผลของการรับเอาวัฒนธรรมของชาติอื่น
มานี้เอง ทำให้ประเทศของเรา ชุมชนของเราตระหนัก

ถึงความสำคัญของภูมิปัญญาชาวบ้านและเทคโนโลยี
อันดีในท้องถิ่น ที่มีการสืบทอดกันมาช้านาน ปัจจุบัน
วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของไทยเราส่วนมากยังคงมีการ
ปฏิบัติสืบทอดกันมาตามชนบทหรือพื้นที่ห่างไกล
ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่ยังคงมีการสืบทอดภูมิปัญญา
ชาวบ้าน และเทคโนโลยีในท้องถิ่นอยู่ ดังนั้นการศึกษา
ภูมิปัญญาชาวบ้านของเราจึงเป็นการธำรงไว้ซึ่ง
ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของท้องถิ่นเหล่านั้นได้เป็น
อย่างดี อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ให้แก่ผู้ที่สนใจได้รับทราบและร่วมภูมิใจกับบุคคลใน
ท้องถิ่นด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและ
ดำรงอยู่กับสังคมมนุษย์มาช้านานเป็นการดำรงชีวิตที่
เกี่ยวพันกับธรรมชาติของแต่ละท้องถิ่นโดยมีการปรับ
สภาพการดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
ธรรมชาติตามกาลเวลา เป็นไปตามแนวคิดของ
นิภาพร มีชานัญ (2554:6) ไม้ตัด หมายถึง ไม้ที่นำมา
ปลูกลงในกระถางหรือปลูกลงดิน แล้วตัดกิ่ง ก้านและ
ตัดแต่งใบให้ เป็นพุ่มหรือตัดแต่งให้เป็นรูปทรงต่างๆ
ตามต้องการ เช่น ไม้เอนชาย ไม้ญี่ปุ่นและประเภทนำ
ไม้ใหญ่มาตัดให้เป็น รูปทรงแบบต่างๆ ได้แก่ ตะโก
ตะโกนาตะโกสวน ตะโกพนมมะสังข่อย ไกร ไทรย้อย
ใบแหลม เป็นต้น และเป็นไปตามแนวคิดของ เสาวนิต
เศกานนท์ (2542: เว็บไซต์) ไม้ประดับ หมายถึง พืช
ที่ปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากรูปร่าง รูปทรง สีสีนของ
ลำต้นและใบ พืชชนิดนี้จะมีรูปทรง รูปร่าง สีสีนของ ลำ
ต้นและใบสวยงามแตกต่างกันไป นิยมปลูกประดับ
ตกแต่งอาคาร สถานที่ทั้งในพื้นที่ดินและในกระถาง มีทั้ง
ไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ ไม้พุ่ม และไม้ล้มลุก เช่น ปาล์ม
ต่าง ๆ ข่อย สนชนิดต่าง ๆ ไทรย้อยต่าง ฤๅษีผสม
เฟิร์นชนิดต่าง ๆ สว่าน้อยประแป้ง ว่านกาบหอย
สอดคล้องกับงานวิจัย ปรีชา ปาโนรัมย์ (2559: 45)
ได้ศึกษา การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มมูลค่าด้าน
เศรษฐกิจของสินค้าที่ระลึกอันเกิดจากภูมิปัญญา
ท้องถิ่นศิลปะและวัฒนธรรมผ่านแนวคิดบรรษัทภิบาล
ในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า
วัตถุประสงค์ที่มีต่อสินค้าที่ระลึกอันเกิดจากภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมประจำในแต่ละอำเภอของ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม พบว่า จัดอยู่ในระดับ มาก อยู่ที อำเภอเฉลิมพระเกียรติ นอกนั้นจัดอยู่ในระดับปาน กลางถึงระดับน้อย สำหรับสินค้าที่คนส่วนใหญ่คาดหวัง ว่าจะจะเป็นอัตลักษณ์ประจำในแต่ละอำเภอ สรุปได้คือ อำเภอเมือง ได้แก่ กุนเชียงบุรีรัมย์ อำเภอคูเมืองได้แก่ เปิดทอดคูเมือง อำเภอกระสัง ได้แก่ ดอกไม้ประดิษฐ์ จากดินญี่ปุ่น อำเภอนางรอง ได้แก่ ขหมูนางรอง อำเภอ หนองกี่ ได้แก่ ข้าวมะงอำเภอละหานทราย ได้แก่ สุรา ขาวกลิ่นชุมชน 40 ดีกรี อำเภอประโคนชัย ได้แก่ กุ้ง จอมประโคนชัย อำเภอบ้านกรวดได้แก่ กระยสารท ทิพย์รวยทอง อำเภอพุทไธสง ได้แก่ ผ้าไหมพุทไธสง อำเภอลำปลายมาศ ได้แก่ แคนตาลูป อำเภอสตึก ได้แก่ กล้องทิวชู้ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา อำเภอปะคำ คือ แกะสลักหินทราย อำเภอนาโพธิ์ได้แก่ ผ้าไหม มัดหมี่นาโพธิ์ อำเภอหนองหงส์ได้แก่ ชุดติดกัน (เส้นใย ประดิษฐ์ พลัปลลาชัย ได้แก่ น้ำปลาตราข้าวหอมมะลิ แดง อำเภอห้วยราช ได้แก่ ผ้าไหมหางกระรอก อำเภอ โนนสุวรรณ ได้แก่ กล้วยเบรคแตก อำเภอขานี ได้แก่ กระยาสารท อำเภอขึ้นใหม่ชัยพจน์ ได้แก่ แคปหมูไร้ มัน อำเภอโนนดินแดงได้แก่ แจกันจากไม้มะม่วง อำเภอบ้านด่าน ได้แก่ เครื่องประดับหินสี อำเภอแคน ดง ได้แก่ ไก่ย่างแคนดง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ได้แก่ กล้วยฉาบพนมรุ้ง สำหรับกลยุทธ์การตั้งราคา ส่วนใหญ่จะใช้กลยุทธ์ราคาเชิงจิตวิทยา มากที่สุด ส่วน ช่องทางการตลาดนั้นส่วนมากใช้การจำหน่ายสินค้า ด้วยตนเอง สำหรับการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์นั้น ควรจะมีการปรับลดต้นทุนและกระบวนการผลิตที่ไม่ จำเป็นลง และความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มศักยภาพทาง เศรษฐกิจคือการค้าเนินธุรกิจต้องประกอบไปด้วย กิจกรรม 3 มิติของหลักบรรษัทภิบาล ส่วนการสร้าง พันธมิตรเครือข่ายคือควรมีการรวมตัวกันระหว่าง ผู้ผลิตสินค้าที่ระลึก สอดคล้องกับงานวิจัย วิไลวัลย์ อินทรไชยมาศ (2549:7) ได้ศึกษา ธุรกิจสวนไม้ดอกไม้ ประดับในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา ผลการศึกษา

พบว่า ผู้ซื้อดอกไม้จากร้านและแผงลอยมีความถี่ในการ ซื้อดอกไม้แปรตาม อายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่าง กัน ($0 < 0.05$) การวิจัยนี้พบว่าศักยภาพและโครงสร้าง ของธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับดีพอสมควร การทราบ อุปสงค์และอุปทานรวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องจึงแสดงไว้ ในรายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาธุรกิจ ไม้ดอกไม้ประดับได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับวิจัยของ ัญญณิศา โภกนุด และคณะ (2562:118-119) ได้ศึกษา ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการและปัจจัยทาง จิตวิทยาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการซื้อไม้ดอกไม้ ประดับของลูกค้าในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผล การศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยด้านส่วนประสมทาง การตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์และด้านบุคลากรมี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนด้านการจัดจำหน่าย ด้าน กระบวนการ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านผลผลิต และคุณภาพ ด้านราคาและด้านการส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ ปัจจัยจิตวิทยา ด้านความเชื่อมีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด รองลงมา คือด้านบุคลิกภาพ ด้านการเรียนรู้ ประดับส่วนใหญ่มีเหตุผลในการซื้อไม้ดอกไม้ประดับ เพื่อเป็นสิริมงคล (ร้อยละ 28.57) จำนวนเงินที่ซื้อไม้ ดอกไม้ประดับ/ชิ้น 1-500 บาท (ร้อยละ 43.12) ช่วงเวลา ในการซื้อไม้ดอกไม้ประดับ เวลา 8.00 - 11.00 น. (ร้อยละ 48.31) ความถี่ในการซื้อไม้ดอกไม้ ประดับ 1 ครั้งต่อเดือน (ร้อยละ 29.61) ซื้อไม้ดอกไม้ ประดับในลักษณะซื้อปลีก (ร้อยละ 76.88) บุคคลที่มี อิทธิพลในการซื้อไม้ดอกไม้ประดับ คือครอบครัว (ร้อยละ 53.77) และเลือกไม้ดอกไม้ประดับประเภทไม้ พุ่ม (ร้อยละ 38.44) (2) ปัจจัยส่วนประสมทาง การตลาดบริการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ ตัดสินใจซื้อไม้ดอกไม้ประดับของลูกค้าในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพรด้านจำนวนเงินที่ซื้อ ช่วงเวลาในการซื้อ ลักษณะการซื้อ และบุคคลที่มีอิทธิพลในการซื้อ ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยในทิศทางเดียวกัน ส่วนตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์กัน และ (3) ปัจจัย ด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจ

ซื้อไม้ดอกไม้ประดับของลูกค้าในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพรด้านเหตุผลในการซื้อ ช่วงเวลาในการซื้อ และลักษณะการซื้อ ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย ในทิศทางเดียวกันส่วนตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์กัน ด้านทัศนคติ ด้านการรับรู้และด้านการจูงใจตามลำดับ และพฤติกรรมการซื้อไม้ดอกไม้ประดับ

5.4 ผลการศึกษาชนิดของพรรณไม้ที่นำมาใช้ในการทำไม้ตัดและไม้ประดับ

จากการศึกษาพรรณไม้ที่นำมาใช้ในการทำไม้ตัดและไม้ประดับ พบว่า มีจำนวน 52 ชนิด แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ ไม้ธรรมชาติ 4 ชนิด ไม้ตัดบวช 7 ชนิด ไม้ตัดจุก 4 ชนิด ไม้ตัดพุ่ม 5 ชนิด ไม้บอนไซ 24 ชนิด ไม้เสียบยอด 5 ชนิด ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ชนกิตติ์ ธนะสุข (2555) ไม้ตัด หมายถึง พรรณไม้ใหญ่ นิยมปลูกในกระถางและตัดกิ่งให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ให้สวยงาม มีกิ่งเหนียวสามารถตัดให้โค้งงอได้ตามต้องการ ไม่เปลี่ยนแปลงรูปทรงหลังจากตัด ไม่เจริญเติบโตเร็วเกินไป ใบมีขนาดเล็กสวยงาม เป็นไปตามแนวคิดของพิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ (2548: เว็บไซต์) ไม้ดอกไม้ประดับ หมายถึง พรรณไม้ที่มีความสวยงามทั้งใบ ดอก เมล็ด ราก ตลอดจนรูปทรงของลำต้น ซึ่งนำมาใช้ประโยชน์ได้ ไม่ว่าจะเป็นพืชชนิดใด ทั้งพืชผัก ไม้ผล พืชสวน พืชไร่ต่าง ๆ หากมีความสวยงามก็นำมาใช้ประดับตกแต่งได้และเป็นไปตามแนวคิดของ สมเพียร เกษมทรัพย์ (2549: 6-8) ได้กล่าวว่า ไม้ดอกไม้ประดับ หมายถึง ไม้ดอกที่นำมาใช้ในการประดับตกแต่งสวน หรือสถานที่ต่าง ๆ โดยไม้ดอก (Flowering Plant) หมายถึง พรรณไม้ที่ออกดอกมีสีสวยงาม หรือมีกลิ่นหอม อาจจำแนกไม้ดอกออกได้เป็น 2 วิธี คือ วิธีแรกเป็นการจำแนกตามลักษณะของพรรณไม้ และ วิธีที่ 2 เป็นการจำแนกตามประโยชน์ใช้สอย สอดคล้องกับงานวิจัย Somchaya and Faculty (2020) ได้ศึกษา การศึกษาพรรณไม้ท้องถิ่นเพื่อใช้ในงานภูมิสถาปัตยกรรมการศึกษา: ไม้พุ่มและไม้คลุมดินในป่า จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่าพรรณไม้ท้องถิ่น 45 ชนิดแบ่งเป็นไม้พุ่ม 35 ชนิด ไม้คลุมดิน 10

ชนิด พบพรรณไม้ที่มีความเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นไม้ปิดกันและกรอง 20 ชนิดนำมาใช้เป็นไม้ระดับล่างหรือคลุมดิน 20 ชนิด นำมาใช้เป็นไม้ประดับแปลงหรือปลูกเป็นกลุ่มก้อน 25 ชนิด และนำมาใช้เป็นไม้สร้างจุดเด่น 26 ชนิด ซึ่งพรรณไม้ท้องถิ่นดังกล่าวมีความเหมาะสมในการนำมาใช้ประโยชน์กับภูมิทัศน์พื้นที่ได้ดี และสามารถพัฒนาเป็นไม้ประดับเพื่อจำหน่ายและนำไปใช้ในงานภูมิสถาปัตยกรรมต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัย ธนกร เหมือนใจ (2562) ได้ศึกษา ปัจจัยและกิจกรรมทางโลจิสติกส์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับในหมู่บ้านไม้ ดอกไม้ประดับคลอง 15 จังหวัดนครนายกผลการศึกษาพบว่า 1 ปัจจัยของผู้ประกอบการธุรกิจ ด้านประสิทธิภาพการทำงานและรายได้ต่อเดือนมีผลต่อประสิทธิภาพกระบวนการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับ 2) กิจกรรมทางโลจิสติกส์ด้านการให้บริการแก่ลูกค้า การขนส่ง การบริหารสินค้าคลังคลัง และโลจิสติกส์ย้อนกลับมีผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับในด้าน การบริหารต้นทุน และ 3) กิจกรรมทางโลจิสติกส์ด้านการให้บริการแก่ลูกค้า การขนส่ง การเลือกสถานที่ตั้งของธุรกิจและคลังสินค้า การบริหารสินค้าคลังคลัง การจัดการเครื่องใช้ การการบรรจุ และโลจิสติกส์ย้อนกลับมีผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับในหมู่บ้านไม้ ดอกไม้ประดับคลอง 15 จังหวัดนครนายกในด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และสอดคล้องกับงานวิจัย พัชรา แก้วทอง (2554) ได้ศึกษา ทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อกล้าไม้ดอกไม้ประดับของผู้บริโภคกรณีศึกษา ศูนย์ไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อำเภอองครักษ์ จังหวัด นครนายก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เพศชายมากกว่าเพศหญิง ช่วงอายุ 41-50 ปีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ประกอบอาชีพค้าขาย/รับจ้าง มีรายได้เฉลี่ย 6,501 - 12,000 บาทต่อเดือน

และมากกว่า 23,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป พักอาศัยในบ้านเดี่ยวเขตกรุงเทพและปริมณฑล ปัจจัยทางการตลาดที่ผู้บริโภคมีทัศนคติที่ดีที่สุด คือ ผลผลิตไม้ดอกไม้ประดับ รองลงมา คือ ท่าเลที่ตั้งและการส่งเสริมการตลาด โดยมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านพฤติกรรมการณ์ซื้อของผู้บริโภค มีการซื้อต้นไม้ดอกไม้ประดับ 3-4 ครั้ง ในรอบระยะเวลา 1 ปี มักเลือกซื้อต้นไม้ดอกไม้ประดับ ประเภทไม้พุ่ม มากที่สุดจากศูนย์ไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 ผู้บริโภคร้อยละ 40.0 มีแนวโน้มมากที่จะกลับมาซื้อต่อสรุปได้ว่า ลักษณะทางประชากรของผู้บริโภคที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีทัศนคติเกี่ยวกับ กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ราคาที่ตั้ง การส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และลักษณะทางประชากรของผู้บริโภค มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมซื้อต้นไม้ดอกไม้ประดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยใช้

6.1.1 ผู้ประกอบการธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับควรมีการวางระบบการติดต่อสื่อ ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังส่วนต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงของ ข้อมูลที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.1.2 ควรมีการจัดเก็บความรู้ของเกษตรกรในการเพาะพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ ของต้นไม้แต่ละชนิด

7. เอกสารอ้างอิง

- ชนกิตติ์ ธนะสุข. (2555). *ความหมายไม้ตัด*. [ออนไลน์]. ได้จาก : http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/De_Inno/Chanakit_T.pdf [สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2565].
- ณัฐณิศา โกกนุด. (2562). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการและปัจจัยทางจิตวิทยาที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์ซื้อไม้ดอกไม้ประดับของลูกค้าในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร. *วารสารสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์*, 9(1): 118-119.

6.1.3 จากการเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ร้านจำหน่ายไม้ดอกไม้ประดับ หรือมีการส่งเสริมการขายเพื่อดึงดูดใจลูกค้าเพิ่มขึ้น

6.1.4 ควรมีวิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างจริงจัง เช่น การถอด บทเรียนเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อยังคงอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ให้สูญหายไป

6.1.5 ควรมีการศึกษาแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในอำเภออื่นเพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้สนใจสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

6.2.1 ศึกษาพฤติกรรมการณ์เลือกซื้อไม้ดอกไม้ประดับของพ่อค้าคนกลางที่นำไปจัดสวนหรือจำหน่ายกรณีศึกษา ชุมชนบ้านแซว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

6.2.2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการนำไม้ดอกไม้ประดับ ชุมชนบ้านแซว อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ เข้าสู่ตลาดอาเซียน

6.2.3 ศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับแบบซื้อมาขายไปและแบบเพาะพันธุ์เองเพื่อจำหน่าย

6.2.4 ควรศึกษาพฤติกรรมการณ์ซื้อกล้าไม้ดอกไม้ประดับเฉพาะชนิดของต้นกล้าไม้ดอกไม้ประดับ เช่น ไม้อายุสั้นไม่เกิน 3 เดือน หรือเกิน 3 เดือนขึ้นไป

- ชนกร เหมือนใจ. (2562). *ปัจจัยและกิจกรรมทางโลจิสติกส์ที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจไม้ดอกไม้ประดับในหมู่บ้านไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 จังหวัดนครนายก*. [ออนไลน์].
 ได้จาก : <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream>. [สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565].
- นิภาพร มีชานาญ. (2554). *กลยุทธ์ทางการตลาดของผู้ประกอบการไม้ดอกไม้ประดับ*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream>. [สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565].
- ประเวศ วะศรี. (2560). *ภูมิปัญญาไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ปรีชา ปาโนรัมย์. (2559). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มมูลค่าด้านเศรษฐกิจของสินค้าที่ระลึกอันเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปะและวัฒนธรรมผ่านแนวคิดบรรษัทภิบาลในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์*. สถาบันวิจัยและพัฒนาบุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปิยภา มีแสง. (2548). *ทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อไม้ดอกไม้ประดับของผู้บริโภคที่บริเวณตลาดนัดสวนจตุจักร*. [ออนไลน์]. ได้จาก : http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Man/Piyapa_M.pdf?fbclid=IwAR2uVZg. [สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2565].
- พัชรา แก้วทอง. (2554). *ทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อกล้าไม้ดอกไม้ประดับของผู้บริโภคกรณีศึกษา ศูนย์ไม้ดอกไม้ประดับคลอง 15 อ.องครักษ์ จ.นครนายก*. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream>. [สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2565].
- พิมพ์พรรณ ไพบูลย์หวังเจริญ. (2548). *สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องที่ 5 ไม้ดอกไม้ประดับ*. [ออนไลน์]. จาก : <https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2565].
- รตวรรณ สกุลทับ. (2558). *การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินของโครงการปลูกพุทธรักษาแคระในเชิงพาณิชย์ ของเกษตรกร อำเภอ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://econ.eco.ku.ac.th/2016/๙/S%205690.pdf?fbclid=IwAR2uVZg>. [สืบค้นเมื่อ 18 มกราคม 2565].
- วิไลวัลย์ อินทรไชยมาศ. (2549). *ธุรกิจสวนไม้ดอกไม้ประดับในเขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา*. *วารสารคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. 1(1): มกราคม-มิถุนายน, 1 – 10.
- เตาวนิต เตาณานนท์. (2542). *ความหมายของไม้ดอกไม้ประดับ*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://sites.google.com/site/maidokmaipradabs/page1>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2565].
- สมเพียร เกษมทรัพย์. (2549). *“ไม้ดอกไม้ประดับ,” สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <https://www.saranukromthai.or.th/sub/book/book>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2565].
- Somchaya and Faculty. (2020). A Study of Local Plants for Use in Landscape Architecture: Case Study: Shrubs and Ground Covers in a Forest in Surin Province. *academic journal architecture art Naresuan University*. 11(1): January – June, 163 - 179.